

18. La teva Paraula em dona vida

"I la Paraula es va fer carn i va habitar entre nosaltres"
Jn 1,14

FET DE VIDA

En aquell temps Jesús va dir: Jo t'alabo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè havent amagat aquestes coses als savis i als entesos, les has revelat als petits. Sí, Pare, perquè així ho heu volgut. Tot m'ha estat donat pel meu Pare, i ningú no coneix el Fill sinó el Pare, així com ningú coneix el Pare sinó el Fill i aquell a qui el Fill s'ho vulgui revelar.

(Mt 11, 25-27)

LA PARAULA DE DÉU

1. Gn 12 1-4

El Senyor va dir a Abram:

-Ves-te'n del teu país, de la teva família i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que serà font de benedicció. Beneiré els qui et beneixin, però als qui et maleixin, els maleiré. Totes les famílies del país es valdran del teu nom per a beneir-se. Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit, i Lot se n'anà amb ell. Quan Abram va sortir d'Haran tenia setanta-cinc anys.

2. Ex 3, 1-10

Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot de Madian. Un dia, mentre guiava el ramat desert enllà, va arribar a l'Horeb, la muntanya de Déu. Allí se li va aparèixer l'àngel del Senyor en una flama enmig d'una bardissa. Moisès va mirar i veié que la bardissa cremava, però no es consumia. I es va dir: «M'atansaré a contemplar aquest espectacle extraordinari: què ho fa que la bardissa no es consumeixi?» Quan el Senyor va veure que Moisès s'atansava per mirar, el cridà de la bardissa estant:

-Moisès, Moisès!

Ell respongué:

-Soc aquí.

Déu li digué:

-No t'acostis. Treu-te les sandàlies, que el lloc que trepitges és sagrat.

I va afegir:

-Jo soc el Déu del teu pare, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob.

Moisès es va tapar la cara perquè tenia por de mirar Déu. El Senyor li digué:

-He vist l'opressió del meu poble a Egipte i he sentit com clama per culpa dels seus explotadors. Conec els seus sofriments; per això he baixat a alliberar-lo del poder dels egipcis i fer-lo pujar des d'Egipte cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel: el país dels cananeus, els hitites, els amorreus, els hitites i els jebuseus. El clam dels israelites ha arribat fins a mi i he vist com els egipcis els oprimeixen. Ara, doncs, jo t'envio al faraó; ves-hi i fes sortir d'Egipte els israelites, el meu poble.

3. Mt 11 25-27

En aquell temps, Jesús digué:

-T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho. «El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.

4. Mc 6, 30-34

Els apòstols es reuniren amb Jesús i li van explicar tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu:

-Veni ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica.

Perquè hi havia tanta gent que anava i venia, que no els quedava temps ni de menjar.

Se'n anaren, doncs, amb la barca tots sols cap a un lloc despoblat. Però els veieren marxar i molts ho van saber; de totes les poblacions van córrer a peu fins allà i van arribar-hi abans que ells. Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor; i es posà a instruir-los llargament.

OBJECTIU SETMANAL

Quines conclusions podem treure dels escrits de la Bíblia que hem llegit.